

Usædvanligt fund i en seng.

Af Flemming Weis.

Det forbausede mig ikke synderligt, da jeg en eftermiddag sidst i juli ifjor fandt en sommerfuglelarve liggende tilsyneladende død ved fodenden af min seng. Jeg havde umiddelbart inden tilbragt nogle timer med at klippe en naurhæk omkring min have, og fundet blev gjort samtidig med, at jeg var ved at skifte tøj.

Derimod blev jeg adskilligt mere overrasket, da jeg et par dage senere, uden forudgaaende havearbejde, paa nøjagtig samme sted fandt nogle stykker af samme larvetype, formentlig en af de større Pyralider — ca. 2 cm lang, hvid med mørkt hoved og nakkeskjold og besat med enkelte haar — og ikke mindre forbløffet blev jeg, da jeg opdagede, at der rundt omkring dem og inde under sengen krøb nogle fluelarver.

Jeg løftede den nederste madras i min seng og fandt, at der ved fodenden, hvor denne madras hviler paa selve sengens ramme, var et mellemrum paa størrelse godt og vel med en tændstikæske. Her forefandtes adskillige eks. af samme larve, talrige udsgede huder af disse samt mange fluelarver, navnlig bunket sammen i det ene hjørne. Paa den del af madrassen, der som laag dækkede over hulrummet, sad 7-8 jordbyggede celler. At disse ikke kunne være bygget hverken af sommerfuglelarverne eller af fluelarverne stod mig straks klart. En tredie part maatte altsaa være impliceret i sagen, — en bi eller hveps formodentlig.

Jeg fik indsamlet saa meget materiale som muligt og henvendte mig med dette til Dr. S. L. Tuxen, der bekræftede min formodning. Fluelarvernes tilstedeværelse blev i første omgang anset som hidrørende fra, at enkelte af de indslæbte sommerfuglelarver i forvejen maatte have været parasiterede — en antagelse, der dog ikke viste sig at holde stik.

Zoologisk Museum beholdt fluelarverne, der alle var paa det forpupningsmodne stadium. Efter disses klækning nogle maanedere senere bestemte Dr. L. P. Mesnil, Schweiz, de fremkomne fluer til arten *Pachyopthalmus signatus* Meig., om hvilken Dr. Mesnil skriver, at „larven lever i reder af forskellige hvepse, hvor den ernærer sig af værtslarven eller dennes indslæbte fødeemner“.

Herefter kan begivenhedernes forløb formentlig rekonstrueres saaledes, at først er de jordbyggede celler blevet opført — efter Ing. K. Fæsters formodning udfra foreliggende fotografiske optagelser — af den enligt boende gedehams *Ancistrocerus parietinus*.

De indslæbte, paralyserede sommerfuglelarver har oprindelig været tænkt som næring for dennes larver, hvilket den uforudsete optræden af fluen saa er kommet i forkøbet.

Selve tildragelsen er altsaa ikke saa besynderlig endda. Kun kan gerningsstedet give anledning til nogen forbauselse. Men i sommertiden staar to franske døre i mit soveværelse i mit hus i Ordrup aabne dag og nat saaledes at, hvad der har lyst til at flyve ind kan gøre det, og hverken den daglige sengeredning saavel som skiften af sengetøj er et saa dybtgaaende foretagende, at dyrene har ladet sig forstyrre deraf.

Derfor var det først fluelarvernes forsøg paa at finde sig et egnet forpupningssted, der kom til at afsløre, hvad der foregik, idet de under deres kryben omkring dels selv er faldet paa gulvet og dels har faaet nogle af de endnu ikke fortærede sommerfuglelarver til at falde ned.

Tilbage er blot at nævne, at fluen *Pachyoptalmus signatus* iflg. Lundbeck: *Diptera Danica* VII, 1927, pag. 239, er sjælden her i landet; kun kendt i fire eksemplarer fra Nordsjælland.

Anmeldelser.

Thure Palm: **Die Holz- und Rinden-Käfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume.** Opuscula Entomologica, Supplementum XVI, Lund, 1959. 374 sider. Pris: sv. kr. 25.

Denne bog danner en fortsættelse af forfatterens tidligere afhandling om de nordsvenske træ- og barkbiller (anmeldt i Ent. Medd. 26. bind, p. 254—55), der fremkom i 1951 i Medd. fra Statens Skogforskningsinst. (bind 40, nr. 2), og den besidder de samme udmærkede egenskaber. Bogen er i det væsentlige baseret på forfatterens egne grundige undersøgelser i årene 1952—57 og medtager ligesom første del alle i veddet eller i og på barken levende biller, også rovdyrerne, og yderligere de til træsvampe knyttede arter. Medens første del kun behandlede træarterne birk, asp, el og pil, omfatter denne bog som følge af Mellem- og Sydsveriges langt rigere løvskovsflora yderligere bøg, avnbøg, eg, elm, ask, lind, ahorn, røn, hassel og (i en samlet rubrik) andre løvtræer, såsom æbletræ, hestekastanie, tjørn, kræge og vrietorn. Landområdet omfatter hovedsagelig den del af Sverige, der ligger syd for en linie, draget gennem södra Värmland, Västmanland, södra Dalarna og södra Gästrikland.

Arbejdet er inddelt på samme måde som første del, og falder altså i en almindelig del, der bl. a. behandler ernæringsbiologi, udviklingsbiologi og førstlig betydning, og en speciel del, der behandler de enkelte arter i systematisk rækkefølge. Mellem disse to afsnit er, ligesom i første del, indskudt tre meget udførlige tabeller, der indeholder oversigter, I: over arternes forekomst indenfor undersøgelsesområdet og i de forskellige træarter (med en rubrik også for nåletræ), II: over de undersøgte træers vokseplads og nær-